

Róm 8,32 – „Od’adtam életem”

- Isten a Fiát *értünk* adta, vele együtt mindent *nekünk* ad.
 - o Értünk = javunkra, megmentésünkre.
 - o Értünk = hogy „cserébe” mi az Övéi legyünk. „Od’adtam életem, / Mit adsz te énnekem?”
- Isten úgy adta oda a Fiát, hogy *nem kímélte*. Az Ő ajándéka áldozat, lemondással, fájdalommal jár. „Mind érted tűrted el, / Mit tűrsz te értem el?”
- Mindnyájunkért odaadta. A hívő mondhatja: értem adta oda. A hitetlennek az szól, hogy „teérted is odaadta Isten Jézust, neked is meg kell térned”.
- „Vele együtt mindent”.
 - o „Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek” (Jn 15,7).
 - Megmaradok Őbenne: nem akarok tőle távol élni, olyasmikbe belemenni, ahova Ő nem jön velem. (Példa: a szabadult alkoholista, aki a kocsmá előtt kérdezte, hogy „Úr Jézus, bejössz velem?” – és nem ment be.)
 - Beszédei megmaradnak énbennem: nemcsak gondolkodom rajta, cselekszem is, célommá válik, hogy megvalósítsam, amit Jézustól tanultam.
 - Ez a kettő alakítja a kéréseimet. „De hittél kérje, semmit sem kételkedve” (Jak 1,6).
 - o „Minden a tiétek, ti viszont a Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig Istené” (1Kor 3,22–23) – ezért ne dicsekedjétek emberekkel. Amit emberektől kaphattok, az rész szerinti. Csak Krisztussal igaz, hogy minden a tiétek.
 - o Békességünk van Istennel (Róm 5,1), ezért a háborúságokban is dicsekedhetünk – azzal, hogy békességünk van.
 - Azért, mert „megigazultunk hit által”. Isten tart igaznak, ez felülír minden emberektől jövő vádat; Ő adott örök életet, ez nagyobb mindennél, amit a világban veszíthetek.
 - Azért, mert Krisztus megbékéltetett az Atyával. Tehát a békesség nem egy érzés. Ha „békétlenül érzem magam”, akkor is békességem van, ebben kell hinnem.
 - o „Szentlelket (ad) azoknak, akik kérik tőle” (Lk 11,13).
 - „Erőt kaptok... és tanúim lesztek”.
 - A Lélek gyümölcse (Gal 5,22). Terem-e bennem? (Egyetlen gyümölcs!)
 - A Lélek ajándékai: „Ő adott némelyeket apostolokul, prófétákul, evangélistákul, pásztorokul és tanítókul” – és az egész gyülekezetet. Ő kormányoz benne – engedelmeskedem-e? Presbiterként, szolgálóként Istenre figyelek-e, Őt akarom dicsőíteni, vagy önmagamot megvalósítani?
 - o „Százannyit... házat, földet, testvéreket... üldöztetésekkel együtt; a jövő világban pedig az örök életet” (Mk 10,30).
 - A földi javak is Istentől kapott ajándékok („házat, földet”).

- A gyülekezet, mint Isten családja („fi- és nőtestvéreket”), ajándék, a benne meglévő nehézségekkel együtt. Isten formál, ill. rajtunk keresztül akarja megmutatni magát a világnak (bizonyságtétel).
- Az üldöztetés, mint Isten ajándéka („a keresztet Te adod”). Ha engem üldöznek Krisztusért, tudok-e hálát adni? (ApCsel 5,41). – Ezzel is formál, és azon keresztül is bizonytságot tesz, ahogy én hordozom az üldöztetést.
- „Isten neked ajándékozta mindazokat, akik veled vannak a hajón”. Kiket ajándékozott neked?
 - Ha tehernek érzem, akkor is ajándék.
 - Ezt kérni is lehet, sőt kell (Eszt 7,3: „életemet, népemet adják nekem, mert eladattunk...”).
- „Semmi nélkül valók és mindennel bírók” (2Kor 6,10) – ez a látás is ajándék. (I. I. bizonytságtétele: „semmink sem volt... mindenünk megvolt”.)
- „Mindezt adom neked, / Add nékem szívedet!”